

Shaolińska laska wędrowna Bodhidharmy

Fot. Na zdjęciu Shaolińska laska wędrowna Bodhidharmy

Shàolín Zhī Dámó Zhàng; 少林之达摩杖 (少林之達摩杖). Shaolińska laska wędrowna Bodhidharmy jest jednym z najstarszych rodzajów klasztornej broni obuchowo-siecznej, łączącej w sobie walory użytkowe młota bojowego, siekiery bojowej i nadziaka.

Zbudowana została z drewnianego styliska i głowicy wykonanej w kształcie bawolego rogu. Głowica laski jest z jednej strony tępa, uformowana w rękojeść o kształcie grzybka, charakterystycznego dla grzybka stosowanego we współczesnej broni obuchowej, jaką stanowi policyjny środek przymusu bezpośredniego w postaci pałki wielofunkcyjnej typu tonfa, z drugiej zaś wyposażona została w zakrzywiony kolec. Laska tego typu służyła mnichom buddyjskim przede wszystkim jako przedmiot wspomagający piesze podróże oraz wspinaczkę po szlakach wysokogórskich. Jej obronne zastosowanie odnajdujemy w sytuacjach związanych z potrzebami odpierania zamachów napastniczych z użyciem broni drzewcowej lub białej, krótkiej i długiej, w tym działań podejmowanych przez osoby okryte pancerzem lub zbroją tłumiącą siłę uderzenia.

Właściwe lasce Bodhidharmy akcje techniczne oscylują wokół ruchów pchających, omiatających, tłuczących i dźgających. Są one powiązane z postawami obronnymi, krokami, przeskokami i skokami połączonymi z jednoczesnym obrotem ciała.

Więcej informacji na temat laski wędrownej można znaleźć w opracowaniach Sławomira Pawłowskiego, zamieszczonych na stronie: yongchunquan.eu

Tekst: Sławomir Oleszek

Zdjęcie: Leszek Hus

Gdańsk; 2017r.